

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.	Felelős szerkesztő és kiadó-talajdonos: Nagy László. Segéd-szerkesztő: Hutinka Sándor.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sz.-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is ezimzendők. Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.
--	--	--

A köztalagyonosodás mérceje.

A gazdasági egyletekben üdvös mozgalom indult meg; a mi gazdasági egyesületünk is követi a többiek életrevaló példáját és a mit elmulasztott eddig, helyrepolitni törekszik.(?) Sajátságos ironiája a haladásnak, hogy nálunk minden a közérdekben meginduló mozgalmat, habár az csak az eszmecsere után van is, örömmel kell üdvözölnünk, mintha népünkben nem volna meg az akarat, az erély és az elhatározottság abban az irányban, a mi a népek jólétének útjára vezet.

Megindult tehát a mozgalom helyes irányban, csak hogy a tanácskozóknak és tanácsadóknak legyen helyes tapintatuk abban az ügyben kellően tanácsolni.

Most már a köztalagyonosodás mércejéről akarunk még szólni.

Bármilyen szemmel tekintsék is egyesek a pénz- és hitelintézeteket, a takarékpénztárakat és szövetkezeteket, azt az egyet el nem vitathatja senki tőlük, hogy a köztalagyonosodás mércejei.

Ilyen intézetek csak ott alakulhatnak, ahol van heverő tőke és van, a ki azt felhasználni képes.

És minél több ilyen intézet alakul, minél realisabb alapon nyugszik, minél helyesebb a kezelési módja, annál erősebb lábon áll a köztalagyonosodás.

Hazánkban nagyon is el volt hanyagolva e tér.

A jó öreg Fáy András volt az első, ki a takarékpénztárak szükségességét belátta s a pesti hazai első takarékpénztárt megalakította.

Ez az egy intézet hosszú ideig uralta a tért. És szerencsés volt vele, mert mesés gazdaságra tett szert, részvényei kétszeresen jegyeztetnek, vagyis 600%-ot tüntetnek fel.

De sok idő kellett, míg a vidék ezen intézményt utánozni tanulta.

Ez bizony ama pénz- és hitelintézetek, a melyek az első takarékpénztárt nyomban utánózták, ma mesés magasságra emelkedett részvényekkel rendelkeznek.

Az első takarékpénztárak ebben a mi, akkor még meglehetősen feudalisztikus alkotmányu országunkban házagot pótoltak, de természetesen, hogy hitele csak a nemes embernek, vagy szabad királyi városi polgárnak volt, a földművelő jobbágy nem részesülhetett e szerencsében. mert nem volt tulajdonosa az ingatlan vagyonának.

Későbbi időben lassan fejlődésnek indult a bank- és takarékpénztári intézmény akként, azoknak fenállhatását a betétek szaporodása s a hitelezők számának emelkedése követelte.

Míg a legutolsó időben a hitelképesség fokozódása s a heverő tőkék munkavágya pénzintézetek és szövetkezetek egész raját hozta létre.

Az, hogy 1873-ban megrendültek a pénz- és hitelintézetek majdnem kivétel nélkül, nem mutat másra, minthogy az intézetek nagyon is mélyen mentek bele az egymás hitelének felhasználásába.

Azonban azóta alig néhány ilyen intézetek bukásáról hoznak hírt a lapok, míg ellenben egynek bukásával legkevesebb tíz intézet vagy szövetkezet felállítást, létrejöttét tudjuk felmutatni, pedig mindez arra mutat, hogy a köztalagyonosodás emelkedik.

Megjött a határideje annak, hogy az ilyen intézetek és szövetkezetek a részvényeseknek bemutassák a múlt évi eredményt és a mérleget. Hogyha valakinek kedve van statisztikát készíteni a pénz- és hitelintézetek, takarékpénztárak és szövetkezetek vagyoni állásáról, meg fog győződni arról, hogy a Fáy András által alapított takarékpénztár létrejötté óta ama heverő tőkék, melyek munkára törekszenek, az ilyen intézeteknél és szövetkezeteknél hatalmasan fölülmulják legvérmesebb várakozásaikat is.

Az, hogy évek óta olyan kevés számban fordul elő az intézetek bukása, arról tesz tanúságot, hogy még a kezelésben is haladtunk előre. Nem árkánunk többé egy-egy intézet vezetése, fentartása, fejlesztése, hiszen épen a kezdetleges rendszerű szövetkezetek alakítása egy-egy józanabb, de nem tudományosan ehhez az ághoz képzett egyének jó akarata és buzgókodása eredménye.

Valóban szükségét látjuk annak, hogy nyilvánosságra jöjjön, mennyi részvénytőke és mennyi betét képezi alapját egyes intézeteinknek.

Fővárosi levél.

Budapest, 1888. jun 22.

A Hiram Maxim csodaszerű gyilkos gépe azt jelenti, hogy a helyzet még mindig komoly s hovatovább mind komolyabb lesz, mert hogy a rügyeket fakasztó kikelet dalos madarak helyett nem hozott bömbölő Uchatiusokat, s hogy a balzsamos légben zsongó cserebűlyök helyett nem röpködtek gyilkoló golyói a Manlicher ismételőinek, az nem jelent semmit mást, csak azt, hogy a katastropha államférfiaink genialitásával el lett odázva, de kitörése rövid idők kérdése.

Ez idő szerint minden várakozó állást foglal el. Tözsérek a börzén, államférfiak a bureauban, tiszturak a kaszárnyában s hordárok az utcásarkon, de ez a várakozás már tulfeszített íjj, s egy lehellet, egy érintés s a vén Európa forrong.

Összeült immár a delegáció, hallottunk kijelentést feisleges ajakról, mely a helyzetet békésnek

TÁRCZA.

A Lenkey huszárok története az 1848-49. években.

Közlí: Egy Lenkey huszár.

(Folytatás.)

Végre a szónok azon kérdést intézte hallgatóihoz, hogy hát mikor induljunk? „Azonnal!” hangzott valamennyi huszár ajkáról.

„Helyes!” szolt közbe erre Juhász Ferenc örvet. — Egyelmezzetek most reám fíiuk, különben eltévesztjük az irányt s veszve lesz ügyünk s azzal együtt mindnyájan. Ezennel haza megyünk, abrakoljátok meg lovaitokat s készüljétek, mindenek felett pedig fegyvereitek a legjobb karban legyenek, mi majd értesítjük a tartaléklóvas őrmestert, Harányi Bálintot, hogy napleszálltával ő is készen lehessen, a midőn majd itt hagyjuk e nyomorteljes fészket s vagy célt érünk, vagy egyről-egyig meghalunk. De most a legnagyobb óvatosságra van szükségünk. Kinek lova az alsó istállóban van, ott maradjon, mert az elmenetelünkig fogház leendő; a Dnieszter kompjánál örök lesznek felállítva s ha valaki a folyón átakarna kelni, csendre intve, az istállóba kell őt kísérni, hol mindaddig vesztegelni kénytelenítik míg a tul partra nem érünk.

Ekként történt minden. Legnagyobb vigyázattal készült, máházott minden huszár, hátrahagyván minden nélkülözhető tárgyait. Boldog László tizedes raktárnoknak meg volt hagyva, hogy a századot

lássa el bőven töltényekkel, az ócska szerszámokat és ruhákat cserélje ki jobbakkal; azonban a diszruhákat érintetlenül hagyja, nehogy rablóknak tartassunk.

Most még azon kérdés merült fel, hogy a század pénztárát elvigyük-e? De egyhangulag arra szavaztunk, hogy nem kell, majd adnak otthon nekünk pénzt ha a hazát szolgálni s védeni fogjuk. Mindeddig tehát semmi akadály nem gördült utunkba.

Ekkor Rátonyi József tizedes azt indítványozá, hogy ő majd előre nyargal Stanislawba Lenkey századosunkat felkéri; vezetne ő bennünket honunkba.

Ez indítványt midnenki helytelennek találta és senki sem pártolva, ugy vélekedvén, hogy Lenkey sokkal okosabb, mintsem tervünket nyíltan helyeselhetné, a már vele elkövetett méltatlanság folytán a nélkül, hogy magát a legnagyobb veszélynek ki ne tenné; s akkor azután majd lesz vesszőfutás és tizedelés.

Mindennek daczára Rátonyi nem hagyott fel álnok tervével, miből azután közte és Boldog között heves szóvita támadt, melyet őrmesterünk Vince Ferenc ekként csillapított le, hogy egyiknek „féljobbat”, másiknak pedig „félbalt” parancsolt.

Azonban Rátonyi nem tartozott azok közé, a kik féltől vissza szoktak térni. Az álnok terv megfogamzott agyában s ő addig nem nyugodott míg azt végre nem hajtá; pirulhat még ma is, ha él (pedig ugy vagyok értesülve, hogy még életben van) hogy árulásra vetemedett és szándékunkat a nem magyar ajku tiszteinkkel tudatá, holott eleinte ő volt főkolompos közöttünk; most pedig mindamellet, hogy a Dnieszter kompjánál örök voltak felál-

litva a tulpartra szállította magát s egy paraszt szekéren sietett Stanislaw felé — miként ő állítá, Lenkeyt a történetekről értesíteni.

Ennek híré a Dnieszter partján felállított örök egyike csakhamar meghozta Boldog tizedesnek, (hogy tudniillik Rátonyi átevezett) s kérdezte, hogy van-e erről tudomásunk?

„Igen — volt a” válasz! — Tudunk annyit hogy ő menni akart, de mi nem egyeztünk bele.” Erre belép Juhász Ferenc örvetető s megszólítja Boldogot:

„Hát te Laci még sem készülsz?”

„Nem biz én Feri testvér! Nem megyek veletek, mert elbocsátottátok Stanislawba az álnok Rátonyit! Meglásd, hogy ő elfogja árulni tervünket!”

„Mit?! — rivalt Juhász, — Rátonyi átkelt a Dnieszteren?” S e szavak után dühösen kirohant a szobából, már a széles folyósón kiáltván: „Lovat ide fiuk! még pedig a legfutós b paripát, szaporán! Majd vissza hozom én ő kelmét, ha nem élve, fülével számolok be nektek, Istenemre fogadom!”

A században a legfutós b ló Oláh Mihály két illetőséget kiszolgált idős közvitéz volt, mely a nélkül is már felnyergelve állván, felveté magát reá Juhász két töltött pisztolyal és karddal fegyverzetten; darab ideig a porfelleg kanyargása jelzé gyors futását míg nem a Dnieszter habjaiba tenetkeztvén, néhány perc múlva a tulparton száguldott tüzes paripája a Stanislawba vezető uton rohanva el.

De most hagyjuk a lelkes Juhász Ferencet utján haladni feladatánál s térjünk vissza a század zöméhez, hogy mi történt ott?

Főtiszteink Rátonyi által értesülve, készültek bennünket, — szerintők bűnös tervünkben, — meggátolni.

mondja, szíves örömet elhisszük, de mikor másfelől meg olyan sok mindenféle történik, mely ennek ellenkezőjét látszik igazolni.

Hogy többet ne említsünk, ott van például Tisza óriási hullámokat fölvert képviselőházi beszéde a francia kiállítás ellen; ezen rágódik már hetek óta az egész sajtó, váltig ki akarják mutatni, hogy a tapasztalt államférfi túllőtt a célon, hanem hát aligha lesz igazuk, mert azt, hogy a francziák politikai viszonyai ez idő szerint kolossálisan zavartak, el kell hogy ismerjék, s ha ezt elismerik, — mint tesszik is, — indokoltnak látszik az óvatosság.

Mindazáltal a háború eshetőségei jelenben csak másodlagos kérdést képeznek, elfoglalja a publikumot a „Jó szív“, ez az universalis thema annyira, hogy már szinte rá is untunk egy kicsit, a mit bevallani éppen nem szép, mert hisz a jótékonyság a legszebb érzése a kedélynek.

Jó szív a vigadóban, Jó szív a korzón, Jó szív a templomokban, Margitszigeten, vizen, szárazon, levegőben, Jó szív itt, Jó szív ott, Jó szív mindenütt az ő öles plakátjaival, plakátot czípelő hordárjaival s az obligat perselylyel.

Igy persze, hogy egy kissé unalmas, hanem ha aztán hozzá vesszük azokat a jósívű szép asszonyokat, azokat az enniváló jó szívű 10—18 éves tündérkéket, kiktől ha megveszed a 2 kros papírszipkát 2 frtért, még akkor is azt hiszed, hogy nem fizetted meg eléggé azt a . . . bűbajos mosolyt, melyet csak ráadásul kaptál s kiknek kezéből nyújtott szódavízről egész komolyan képzeled, hogy kiállja a versenyt az olympusi istenek nectárjával, mondom ha ezt és sok más effélet hozzá vesszük, akkor boldog halandó ne fuss, hanem fizess! . . .

A Jó szív chaosának két legkiemelkedőbb pontja volt a kiállítási iparsarnokban rendezett bazár s a bécsi férfi dalegylet két rendű hangversenye.

A bazárról sok szépet irtak a lapok, de nem eleget, nem pedig azért, mert azt csak átélvezni, de nem leírni lehet. Hogy milyen volt a berendezés, mi mindent lehetett ott vásárolni, kik árultak egy gyékényen, egy ponyva alatt, azt én is le tudnám írni, hanem azzal csak ismételném azt, a mit már réges-régen valamenyí hirlap megénekelt, de a kiállítás tulajdonképeni benyomását, azt az összbenyomást, mit az ott látható egyedüli eredetiségek, rendkívüliségek, a szép asszonyok s leányok észvesztő csoportjai halandó emberre tettek, azt lázas fővel prózai papírra vetni teljesíthetlen feladat.

A bécsi dalegylet vendégzsereplése rendkívül impozáns volt; rajbeli gyöngeségünkhöz híven egészen a tulságig eldéldegeltük, ettük, itattuk azokat a jó spiesbürgereket, a kik aztán viszonzásul a vigadóban s a városligeti corzón megtartott hangversenyekkel gyönyörködtették a többé-kevésbé zenei füleket.

A fővárosban elkekezett jótékony mozgalom hullámai vidékre is kihatottak s a lapok hasábjain nem ritkán találkozunk constatalásával annak, hogy a vidék is lépést tart jótékonyosság tekintetében az ország fővárosával.

Hát bizony ebben a válságos időben nem is

A legelső volt Fiáth Pompéjus főhadnagy, ki a huszár laktanyára sietett s a már akkor töltött karabinokkal a kapuban felállított két ór között behatolt, de a sürgős készülődés láttára hirtelen vissza vonult s a városba kezdett futni, hihetőleg a többi főtiszteket értesítendő, hogy szökni készülünk.

Sipos Gábor egy öl magas közvitéz, ki már talpig fegyverben állott, észrevevé, hogy az örök a kiadott parancs dacára, mely úgy hangzott, hogy be — igen; de kibocsátani senkit sem szabad. Fiáth főhadnagyot még is kibocsátottatok: félrelökven az egyik őrt, a főtiszt után iramlott, rákiáltván: „Állj! állj! (halt! halt!) főhadnagy uram tessék megállani, kényszerülve leszek karabinomat használni ön ellen.“ Fiáth megállott s reszkette kérdé a felingerült huszárt, hogy mit akar vele?

„Semmi rosszat — lőn a válasz — tessék viszszajönni; tervünk el van árulva a gaz Rátonyi által, már ezt jól tudjuk, — s oda lépve a tiszthez a bátor közhuszár összeráncolt homlokkal kérdé a főhadnagyot: „Magyar ember az ur?“

„Igen, fiam, az vagyok“ — volt a felelet.

„Ha az ur magyar, minthogy századunk már készen áll az elindulásra Magyarországra, önnek velünk kell jönni főhadnagy ur, mert több magyar tisztünk nincs a századnál, német pedig egyáltalában nem kell nekünk.“

A főhadnagy csakugyan visszatért Sipossal a laktanyába, a szokottnál sápadtabb arccal. Ugy látszott, hogy inkább a félelem, mint sem ingerültség idézte elő változását.

Mig a század készült, az alatt gondunk volt reá, nehogy elfogott főtisztünk unatkozzék. Szobájába széket és asztalt hoztunk, arra pipát és dohányt téven számára, a tágas folyosón hagytuk, szolgájának, Bencsiknek pedig megparancsoltuk, hogy a főhadnagy ur paripáit nyergelje s kocsijárára a szükségeket pogyászolja fel, őt magát azonban fogolylyá tettük, hat legény töltött karabinokkal őrizte, egyszersmind figyelmeztettük, hogy nyugodtan és csendesen viselje magát, mert mi e percben senkiben sem bízunk s ha csak egy gyanus lépést teend ki a laktanyából: akkor . . . a többi magától értetődik.

(Folyt. köv.)

lehet rossz néven venni, ha zene és bor mellett nem ritkán tánczra perdülve gyakoroljuk a jótékonytságot, mert hiszen mázsa számra rendelik a tépésnek való vásznat s a leghumanusabb érzelmű császár óriási fájdalmak között lefolyt haldoklás után bekövetkezett halálával a német trón ez idő szerinti koronázottja határozott előszeretettel viseltetik azon nép iránt, melyet mi vaskövetkezetességgel medvének nevezünk.

Reméljük azonban a legjobbat s habár az uborkaidény, mely minden kétségbeejtő tényezőivel immáron beült, okvetlen megkívánja azt, hogy jobb szórakozás hiányában politizálgassunk, nyugtasson meg a legfőbb Hadurnak azon kijelentése, mely szerint monarchiánk elég erős lesz a bármely oldalról netán érkező támadást visszaverni.

Az ám, az uborka évad! Néptelenek utcák, koresmák, kávéházak, csukva mind a három temploma a muzsáknak, egyedül szegény Krecsányi vergődik a budai szinkörben, küzdve jobb sorsot érdemlő buzgósággal a publikum közönye ellen, de hát hiába, mert a színházakat látogató közönség egy része tényleg nyaralni ment, más része meg otthon ül, elakarván hitetni magáról, hogy ő is fürdözik valahol.

Hjah, mert hát most csak vidéken van kedves élet, és én mit tehetnék egyebet, irigy kedvvel s nehézzívvel kívánok önöknek jó mulatságot a tűzoltó majálisra.

Hargittai.

Vidéki levél.

Kraszna, 1888. június 18.

Tekintetes szerkesztő ur!

Vége immár teljesült. Mi, kérheti az olvasó? Oh nem sensatiót keltő vér nélküli párbaj, töltetlen pisztolyokkal, — habár voltak ilyenek is, — hanem ahhoz az anyagot a fekete erdői üveg huta, a töltést hozzá Nagy Domokos ur kishegyi pincéjének hamisítatlan terméke szolgáltatta.

Ártatlan dolog ez, már csak megvallom: — mulattunk a „Mocsár“ erdő fainak lombjai alatt. Lakást kértünk pár órára az erdők lakóitól, a dalos madaraktól s hisszük, megbocsátanak, mert a jótékonyság vezetett bennünket e vandalizmusra. De most béke már veletek madárkám! Az egyhangu, néma esend, újra otthonotok felé költözött.

Szépen sikerült est volt a jun. 17-iki.

A Krasznán felállítandó „Gyermek menhely“ alaptökéjének megszerzésére gyűltünk össze. Bár annyi gyűlhetett volna össze, hogy ma már a felállítás eszméjével kellene foglalkoznom. De fájdalom, a messze jövő sötét köde fűdi ma is azt. A mi népünk még a saját kárán sem akar okulni, — nem kell neki, mert a nagyapja idejében sem volt, minék akkor az ma!

Azért nagyon egészséges eszme volt br. Györffy Pál urtól a júniást e célra rendezni, hogy egykor majd gyakorlatilag be lehessen mutatni a népnek, a mit ma még elvben sem akar elfogadni.

Valóságos meglepetés várt az érkezőkre. A tánchely és környéke valósággal egy mesebeli kis tündérváros volt, — miért Szilágyi Károly barátunkat illeti az elismerés.

Szokatlan pontosak voltak vendégeink; — úgy látszik, mindenki óhajtott a zöldbe. Az érkezőket már messziről vig zene fogadta, jól huzzák a zilahi fiúk.

Fel-fel csapongott az a jó magyar zamata kedv, a mi ma már kezd oly ritka lenni, mint a fehér holló. Ropogott a csárdás úgy régieken, hosszan, ujjra-za. Mindennek dacára áldoztunk négyszer a franciának s a többi barátságban élő nemzeteknek is. Lovagias nemzet a magyar! De hogya, mikor oly szép, gyönyörű táncosnőink voltak, de arról szólunk alább.

Az éltehebb uraknak mikor nem táncoltak Vizi szolgált fel viz nélküli borral; a fiatalság tartózkodóbb volt, tartogatva ebbeli erejét a hajnali és reggeli órákra s most Terspichorénak áldozott, a mi rőndjén is van.

Messze benyult az idő a hajnali órákba, midőn a szép kolon oszlani kezdett, a kedves emlékek édes sulya alatt.

Felülfizetések — mint hallom, — a szent célra szépen történt.

A négyeseket 30 pár táncolt.

Ott láttuk: Nagy Domokosné, Lengyel Istvánné, Laitner Zsigmondné, Korbuly Lukácsné, Bakosy Sándorné, Surányi Gyuláné (Nagyfalu), Belle Gyuláné, özv. Beteg Gergelyné, Farczady Mihályné, Stefánovits Tódorné, Miron Mártonné, Domokos Antalné, Csákány Gyuláné (M.-Kecel), Virág D. né (Réce), Beteg Péterné, Miron Gergelyné, özv. Pethő Mihályné, Korbuly Jakabné, Varga Gáborné, Buhl N. né és Tar Józsefné urnók. Leányok: Viski Anna, Nagy Ilonka és Böske, Nagy Ida és Berta (Nagyfalu), Szilágyi Berta és Ilona (Zilah), Surányi Margit (Nagyfalu), Bakcsi Berta, Mariska és Karla, Csákány Tinka (M.-Kecel), Pátrubán Zsuzsa és Juliska, Surányiné nővére (Nagyfalu), Miron Rebeka, Török Berta (Réce), stb. stb.

Isten velünk a viszontlátásra!

Busmagyar.

Különfélék.

* Az iskolai évi vizsgálatok egy a helybeli r. k. gimnasiunumban, mint a közös és a r. k. elemi iskolákban is befejezve lettek. Az elért eredmény általában kielégítő volt s azt a benyomást tette reánk, hogy a szülők és a közönség csak elismeréssel és hálával lehetnek eltelve egy a fáradhatlan és szakképzett gymnasiumi tanári kar, mint a tanítói kar odaadó és ügybuzgó munkálkodásáért. A sz.-somlyói algymnasium, mely kevés idei fennállása óta is oly bizalmat tudott maga iránt kelteni, ezuttal is megmutatta, hogy életképes és vidékünknek s városunknak életszükség. — S ez uttál se mondhatunk egyebet: nyilvánossági jog jöjjön el a te országod!

* Laozi napját f. hó 26-án este kedélyesen ülte meg szük baráti körben Nagy László ur, lapunk szerkesztője. Bensőség és jó kedv, sokáig tartotta össze a megjelenteket, kik szívből kívánják velünk együtt, mikép a köztig fáradhatlan férfiak még számos névnapot érjen így mint most: jó kedélyhangulatban, erőben és egészséggben.

* A tűzoltók nyári tánevigalma, mely július 1-én fog megtartatni, — igen látogatottnak s kedélyesnek ígérkezik. A rendezőség mindent elkövet arra nézve, hogy a hölgyek is jól találják magukat; nevezetesen táncosokban nem lesz hiány. Mi azt hisszük, hogy e hasznos testületnek nincs szükség a reclamm dobjára, a közönség jól tudja, hogy egy ily humanus egylet teljesen a közönség anyagi támogatására van utalva s így biztosak vagyunk abban, mikép ki ki sietni fog még abban az esetben is, ha abban részt nem vehetne is, belépti jegyért megszerezni.

* Ráth Károly válasza. Említettük a mult alkalommal, hogy a majális alkalmával iparosaink sürgőnyileg üdvözölték Ráth Károlyt, az orsz. ipartestület közp. bizottságának elnökét. A táviratra az érdemes elnök következő levéllel válaszolt: „Tek. Gámentzy Lukács urnak. Igen megörvendeztetek a f. hó 18-án hozzám intézett távirati üdvözléttel, melyből kiveszem, hogy a testület megalakulása, melynek előmunkálataiban nekem is esekély részem volt, immár bevezetett ténynyé vált. Tekintve az ezen tömörülés elé gőrdített sokféle akadályokat, valóban a szilágy-somlyói derék iparosság büszke lehet a kivívott sikerre. A mi pedig esekélységemet illeti, mondanom sem kell, hogy mindig örömmre fog szolgálni, ha ügyüket — mely egyszersmind az összes hazai kézműiparosság ügye is, — bármely téren elősegíthetem. Baráti kézzsoronitással maradtam, Budapestben, 1888. június hó 22-én. Tisztelő hívük: Ráth Károly.“

* Meghivas. A szilágyvármegyei Wesselényi-Egylet igazgató választmányának f. évi június hó 30-án d. e. 11 órakor Zilahon, a vármegyehez nagytermében tartandó rendkívüli közgyűlésére. Tárgysorozat: 1) A közgyűlésileg jórahagyott költségvetésben a néptanítók, népiszkolai tanulók és a dalkörök részére megállapított jutalomdíjak mikénti megállapítása. 2) Az E. M. K. E. brassói ünnepélyén az egylet képviseltetése iránti intézkedés. 3) Elnöki előterjesztés a hátrány tagdíjak leírása és az elhalt vagy ismeretlen helyre eltávozott egyleti tagok neveinek törlése iránt. 4) Netáni indítványok, Zilah. 1888. június 21. Szikszai Lajos egyll. alelnök. Kiss Emil egyll. titkár.

* Meghívó. Zilah és vidéke fiatalsága az árvizkárosultak javára f. é. július hó 1-én, vasárnap, a város-háza nagytermében zártkörű nyári tánevigalmat rendez. Belépti díj: személyenkint 1 frt; családijegy 2 frt. — Jegyek előre válthatók Kovács László kereskedésében. Kezdeté esti 8 órakor. Jegyzet: Felülfizetések köszönettel vétetnek s hirlapilag nyugtáztatnak. Ételekről és italokról gondoskodva lesz. Hölgyek kéretnek, hogy egyszerű öltözkében jelenjenek meg.

* Gyermek nyári mulatság volt Krasznán június 14-én az állami iskolai növendékek részére. A kis nebulók tanítóik vezetése mellett déli 1 órakor a Rákóczy induló hangjai mellett párosával vonultak ki a közeli mocsár erdő hűs lombjai alá. Volt öröm, zaj, ugrándozás. Táncra perdültek s vígan járták, bár ha a tanító bácsi választotta a párokat össze, miért volt is apprehensio a hölgyek részéről. Később énekeltek, szaváltak. Volt díjosztás is az ugrás, szaladásért. A szülők örömmel szemlélték gyermekeiket s így folyt a vig zaj, míg végre elérkezett a haza indulás ideje, minden gyermek fel zöldgalyazva vonult haza az édes nyugalomra.

Villámcsapás. Kraszna fölött nagy vihar vonult el f. hó 19-én a déli órákban. Kovács Sándor házába a villám leütött; a szegény ember s övéi a mezőn dolgoztak s mire haza jöttek, boldog család otthonuknak már csak romjait találták fel. A ház a zuhogó eső dacára roppant erővel égett, de végre a fedél leverésével sikerült localizálni. Biztosítva nem volt.

* Erdőöri tanfolyam. A királyhalmi, vadászerdei és liptó-újvári m. kir. erdőöri szakiskolákba az idén, részint saját költségén, részint állami ellátás mellett, 52 tanulót vesznek fel. A tanfolyam októberben kezdődik és két évre terjed. A kik e tanfolyamra felakarják magukat vétetni, igazolniuk kell, hogy 17 évesek már elmúltak, de 35 éveseknél még nem idősebbek, ép, erős, egészséges, az időjárás viszonyaihoz szokott testalkatuk van, folyékonyan jól írni, olvasni és a közönséges négy számvetelek szerint jól számolni tudnak, jó erkölcsi magaviseletűek, katonai kötelezettségüknek eleget tettek-e vagy sem. Azok, kiket saját költségükön vesznek föl, ellátásért és ruházatért évenként 150 frtot fizetnek. Az állami ellátás mellett fölvetett tanulók ellenben ezt az összeget csak akkor tartoznak megtéríteni, ha a tanfolyam teljes bevezése előtt az iskolát végleg elhagyják. A tanfolyamra való fölvetéltér a kérvényeket július végéig a földművelési miniszterhez kell beadni vagy beküldeni. A részletesebb föltételeket az érdekeltek saját törvényhatóságuk közigazgatási erdészeti bizottságánál tudhatják meg.

* Nyilvános köszönet. A képesítéshez kötött iparosok f. hó 17-én megtartott majálisán felülfizettek: Kis József mérnök 1 frt, Smeták Ferenc 1 frt, Róbert

N. 1 frt, Kálló Kristóf 1 frt, Gámencei Lukács 1 frt, Porjesz Sámuel 1 frt, Szlávik Mihály 1 frt 50 kr, Várad János 1 frt 50 kr, dr. Lang Jakab 50 kr, Gerece András 50 kr, Goldstein Mór 50 kr, Tóth Jánosné 50 kr, Főtisz. Trusza Lajos 50 kr, Gruber Károlyné 50 kr, Ruzska István 50 kr, Nagy Gyula 50 kr, Kovács Gyula 50 kr, Gámencei Tódor 50 kr, Szilágyi Lázár 50 kr, Léderer Zsigmond 50 kr, Lázár János 50 kr, Lázár Ödön 50 kr, Lázár Gyula 50 kr, Czolk Árpád 50 kr, Timár Lajos 50 kr, Porjesz Adolf 50 kr, Mészáros János 50 kr, Szabó Miklós 50 kr, Varga István 50 kr, Angyal Teréz, Smeták János 50 kr, Illner Antal 50 kr, Szabó Ferenc 50 kr, N. N. 50 kr, Tiszt. Wittmann Ágoston tanár 50 kr, Nedecki János 50 kr, Hegedüs Zsiga 50 kr, Kozsá Béta 50 kr, Veisz Ignác 50 kr, Varga Istvánné 40 kr, Csillag János 40 kr, Pfaff Józsefné 30 kr, Pap Jolán 30 kr, Bűdöskuti György 30 kr, Pfaff József 20 kr, Szentimrey István 10 kr, Kátra Imre 10 kr. Összesen 26 frt 60 kr. A bevétel volt 166 frt 10 kr. Kiadás 90 frt 97 kr. Tiszta jövedelem 78 frt 13 kr. Midőn ezekben nyílt számodásunkat a közönség elé terjeszteni szerencsénk van, egyuttal őszinte köszönetünket nyilvánítjuk azoknak, a kik tekintettel a nemes célra, megjelenésükkel és felülfizetéssel előmozdítani kegyesek voltak; — egy a rendezőségnek ama közreműködését, melylyel egyletünk érdekét felkarolva, a lehető buzgalommal törekedtek a táncvigalmat élvezetessé tenni. Nem mulaszthatjuk el egyuttal derék hölgyeinknek, nevezetesen: Szabó Miklósné, Pfaff Józsefné, Körösi Kálmánné, Száva Mártonné, Grün Mórné, Ujfalvi Samuné, Malicky Gáborné, Péntek Miklósné, Benkő Pálné, Szabó Lajosné, Markovits Samuné, Hermanóckyné, Kanyó Ferencné és Gámencey Lukácsné urnóknak is a tánchelyiségnek virágfüzerekkel való feldíszítésében tett fáradságaikért a rendezőségnek meleg köszönetét tolmácsolni. Kelt Sz.-Somlyón, 1888. június 26-án. A rendezőség nevében: Gámencey Lukács, elnök.

*Egy rablóbanda került hurokra Bagozon, melytisztán borlopással foglalkozott, álkulesok segélyével idegen pincékben már évek óta egészen otthon érezték magukat. A mintegy tíz-tizenöt tagból álló bandában jó módú paraszt emberek is vannak s egy közülök öngyilkosságot is kísérelt meg: de megmagyarázták neki, hogy az nem egészséges.

* Az ipariskola évi vizsgálata szintén befejezést nyert. E tanintézetben, a melynek működését városunk intelligens osztálya és a polgárság érdeklődése folytton figyelemmel kíséri, örömmel constatálhatjuk, hogy ez évben a haladás igazán meglepőnek mondható s a kik csak a vizsgálaton jelen voltak s az iparkiallást, a tanoncok rajzait, stb. megtekinthették a legrosszabb indulat mellett sem tudhatnák elfojtani az elismerést a derék igazgató Szentimrey István tanár és tanító társai iránt. Felfogva az ügy fontosságát fenn is tartjuk a jogot, hogy e tárgyra lapunk jövő számában vissza térjünk.

* Az elemi iskolák vizsgálatai Krasznán, az állami iskolában f. hó 25, 26, 27. napjain; a rom. kath. iskolában 28-án tartatik; az ünnepélyes évszáró „Te Deum“ pedig 29-én.

* Jótékony júniális folyt le a f. hó 24-én Krasznán, hol az iparos ifjuság az ottani cigány zenekar felsegelésére az „Egyházfele“ erdőben kosaras táncvigalmat rendezett. A mulatság, mint levelezőnk írja, szépen sikerült, ámbár a jövedelem a sok kiadás folytán nem valami fényesen ütött ki.

* Budapesti Hirlap. A „Budapesti Hirlap“-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetiünk és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap“ érte el; legnépszerűbb, legterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozó társak egész seregén kívül, a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítókon kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölől rendszer levelezőnk kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap“ arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap“ politikai cikkeit Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a győrsíri jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte, felől távirati értesítésekkel látnak el rendszer levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap; a „Budapesti Hirlap“ távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisaiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtávirozzák. A külföldi rendszer tudósítókon kívül minden fontosabb esemény fölől a szerkesztőség külön kiküldetesi tagjainak adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap“ e célokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap“ tárcarovata Teleki Sándor gróf, Tóth Béla, Rákosi Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitűnő zurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van

bizva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap“ helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. Az előfizetési feltételei: Egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., Egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legedőszerűben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap“ kiadó-hivatalának, IV. kerület, kálap-utca 16. szám.

Irodalom.

* „Pesti Hirlap.“ A művelt magyar középosztály lapja, mely — minden párttól és pártérdektől függetlenül — a magyar nemzeti politika, igaz szabadelvűség és demokracia tanait hirdeti, a magyar hirlap-irodalom-történetében eddig páratlanul álló kedveltségnek örvend, úgy hogy a magyar nyelven megjelenő lapok közül ma egy sem vetélkedhetik vele elterjedettség dolgában. (Amint erről mindenki meggyőződést szerezhet illetékes helyen, a közlekedési miniszteriumban vagy a főpostai igazgatóságnál.) De nem is esoda, hogy a „Pesti Hirlap“ ma Magyarország legkedveltebb lapja, mert nincs még egy lap, mely annyi és megválogatott közleményt hozna s mely a saját olvasóközönségével a szerkesztői üzenetek révén oly benső, szinte családias érintkezésben állana. A „Pesti Hirlap“ szerkesztőségének van ma legtöbb belső munkatársa, míg a külső dolgozótársak és levelezők száma légió. A „Pesti Hirlap“ nagy súlyt fektet arra, hogy nem csak külföldi politikai, de minden nevezetesebb belső eseményről is távirati uton szerezzen értesülést, ezért a hirrovat jó része is csupa távirati értesülésekből áll. Frisebb hirrovatot tehát már képzelni sem lehet. Humbog volna azt állítani, hogy a lapnak Európa minden nagyobb városában saját külön tudósítója van, de van igenis összeköttetése a legjobb külföldi lapokkal s egy ezmény utján megkapja az ő összes magántávirataikat is; így válik lehetővé, hogy nem történhetik a világon nevezetesebb esemény, melyről a „Pesti Hirlap“ már aznap távirati értesítést ne hozna. Ez persze oly költséggel jár, hogy ma a „Pesti Hirlap“ havonként többet fizet ki táviratokért, mint csak tíz évvel ezelőtt is az összes akkori napilapok. Méltán lehet tehát a legjobban értesült lap. Cikkei, tárcáit karcolatait a legjobb nevű publicisták, írók és journalisták szolgáltatják, kik közül legyen elég csak a következőket említenünk: Eötvös Károly, Mikszáth Kálmán, Törs Kálmán, Borostyáni Nándor, Kenedi Géza, Tolnai Lajos, Ágai Adolf, Sebők Zsigmond, Revicky Gyula, Kürthy Emil, Sziklay János, Szécsi Ferenc, stb. Regényt a most következő negyed év alatt hármát fog közölni; még pedig Csiky Gergelytől az „Elvált asszonyt“ s ezt követni fogja egy francia és egy angol regény. Mindezekhez járul hetenkint egy zenemelléklet s nem utolsó előnye a naponként 16 oldal terjedelmű lapnak, hogy már fölolvágya kapja kezéhez az olvasó. Előfizetési ára egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések postautalvánnyal a „Pesti Hirlap“ kiadóhivatalának (Nádor-utca 7. sz.) küldendők, honnan egy hétig ingyen mutatványszámok is kérhetők.

— Előfizetési felhívás! Hazai fürdőinkről a napi sajtóban hosszabb ismertető cikksorozatot közöltem, leírva abban úgy a legnagyobb, mint a kevésbé jelentékeny magyar fürdők teljes berendezését, vizeik elemzését, gyógyhatását, látogatottságát, legtöbbnél a lakás, ellátás és gyógykezelés árait is. A cikksorozatot teljesen átdolgozva, az egyes fürdőkbe vezető utirányok, regényes vidékeik és kiránduló helyeik élénk esztelésével, a közbeeső városok, műemlékek, valamint a várakok ismertetésével meg bővítve, önálló műbe foglalva, — sajtó alá rendeztem, és „Magyar Fürdők“ cím alatt még folyó hóban fog Rosenbaum V. Vilmos ur ismert jó ízlésű kiadásában megjelenni. A kötet mintegy 12 tömött nyomásu iven 75 magyar fürdőről fog a fentebb elsorolt irányban — úgy a kirándulás és egyszerű üdülés céljából utazóknak teljes tájékozást, — mint a betegség és gyógyhatást kereső fürdőző közönségnek a véleményzés és fürdő orvosok előadása nyomán tanácsot nyújtani. A mű ára lehető elterjedés végett csak 1 forint leend s kérjük az előfizetéseket vagy előjegyzéseket Rosenbaum V. Vilmos kiadóhoz mielőbb beküldeni, mert felesleg példányok nem igen fognak nyomtatni. Az előjegyzett példányok kívánatra utánvéttel is megküldetnek, mely esetben a posta díj a megrendelőt terheli. Nagyvárad, 1888. június hó. Takács László szerkesztő. Rosenbaum V. Vilmos kiadó.

— Az „Eredeti Magyar Daltár“ zenei folyóirat 6-ik száma változatos és gazdag tartalommal jelent meg Hoós János dévai áll. tan. képezdei zenetanár szerkesztésében. — Van a füzetben: 4 eredeti népdal. Az idei évfolyam eddig megjelent 6 füzet tartalma: zott összesen 46 eredeti dalt énekekre és zongorára, 13 gyermekdalt és 3 hallgató magyart. Összesen tehát 62 darab szerzeményt, mely 2 frtéért megrendelhető a

szerkesztőségnél, s ugyanott a 2-ik félre előfizethetni 2 frttal. Ez érdekes és házagpótló folyóiratot melegen ajánljuk olvasóinknak.

Szerkesztői üzenetek.

Murányi V. Annának. Sajnáljuk, de a válaszuak még ezuttal a tudtunk helyét szortani; dacára annak, hogy még az előző számra kiszedettük.

Józsa O. urnak Bpest. Várjuk az ígért dolgozatot. Mindannyian üdvözlünk!

Hargittai, Budapest. Valahára!

Hirdetések.

Üzleti jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tndomására hozni, miszerint **óra-üzletemet** újabb időben úgy minőség, mint mennyiség tekintetében tetemesen kibővíttem.

Dus választékú raktáramban különféle izléses mintájú s kitűnő szerkezetű **fali, inga, valamint arany s ezüst női és férfi zsebórák** a lehető legjutányosabb árban kaphatók.

Raktáron tartok továbbá meglepő szép, művészies kivitelű **ezüst s arany óra láncokat** urak s hölgyek számára.

Kiváló óragyárosokkal való összeköttetésem folytán, azon kedvező helyzetben vagyok, hogy az árak tekintetében bármely fővárosi órás vagy házaló ügynökökkel nem csak, hogy versenyezhessek, hanem azoknál sokkal olcsóbb árt szabhassak, nem említve azon előnyt, melyet a t. vevő nálam vásárlás esetén az által nyer, hogy a veendő tárgyat előbb megtekintheti, a mi a megrendeléseknél nem áll.

A körülményekhez kepest hajlandó vagyok részletfizetésekre is tizletet kötni. Az eddig tapasztalt bizalomra támaszkodva remélnem engedimikép a n. é. vevő közönség ezuttal sem fogja becses pártfogását tőlem megvonni.

Kitűnő tisztelettel:

Lówy Benjámín,

1—2 órás, Szilágy-Somlyón.

565—1888. tkkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A kir. kinstárnak Moisu Urszu a Mihály örökösei elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 46 frt 29 kr és fél kr. tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 6 frt 92 kr. végrehajtási, 4 frt 50 kr. árverés-kérséi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejűl 1888. évi **július hó 24-ik napján** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Gyümölcsénes község házához kitzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő tulajdonát képező s a gyümölcsénesi 11. sz. tjkvbe 1715, 893, 925, 996, 1009, 1012, 1015, 1281, 1228, 1265, 980, 992. és 980/a. hrsz. a foglalt ingatlanságok 729 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben vagy ova-dekképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő kötelek a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói m. kir. adó- mint letétihivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalába és a Gyümölcsénes községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir.járásbíróság, mint tkkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1888. márczius 25-én.

VISCHÁN ELEK,
kir. alj. bíró.

1—1

Árverési hirdetmény.

A kir. kinestárnak Háská Tógyer és Böjti Floráé elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 166 trt 81 kr. tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 5 trt 95 kr. végrehajtási, 4 trt 50 kr. árveréskérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1888. év **július hó 25-ik napján** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedők tulajdonát képezők s a csizéri 121. sz. tjkvi 136, 1395. 1400, 1420, hrsz. u. házas telek s külsőségekből álló ingatlanságok 572 trt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötletét készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bántatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bántatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letétbivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Csizér községi előljárósnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró, mint tjkvi. hatóság, Sz.-Somlyón 1888. május 26-án.

VISCHÁN ELEK,
kir. alj. bír.

1—1

Szilágyvármegye alispánjától.

7704—1888. k. ig. sz.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy a zilah-árszelezi utvonalon 11—12 kilométer szakaszán árvíz által megrongált köböltözatos áteresznek 770 trt 43 krban előirányzott kijavítása felott, folyó évi július hó 6-án d. e. 10 órakor Zilahon; az alispáni irodában szó- és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett, versenyárgyalás fog tartatni.

A tervek, részletes feltételek és költségvetés a m. központi közig. irodán megtekinthetők.

Zilah, 1888. június 20.

Szikszai Lajos,
alispán.

1—1

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 14 trt — kr.
Fél évre . . . 7 „ — „
Negyed évre . . . 3 „ 50 „
Egy órá . . . 1 „ 20 „
Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Százalék nem adatik.

Kiadóhivatal:

Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:

Budapest, nádor-utca 7. sz., I. emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.
Bérmentelen levelek csak
ismert kezektől fogadtnak el.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fel
Franciaország részére pedig
JOHN F. JONES & Co. Páris-
ban, 31 bis, rue du Faubourg
Moutmarre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a **Pesti Hirlap** megalapítása óta eltelt, a magyar olvasóközönség rokonszenve évről-évre f. köződő mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a **Pesti Hirlap** immár tizedik évfolyamát éli. — kétségbe onhatlanul a legkedveltebb és legelterjedtebb lap Magyarországon.

A hazai közönség e pártatlan bizalma és rokonszenve arról tanuskodik, hogy a **Pesti Hirlap** mindig híven megtartja azt az irányt melyet maga elé tűzött.

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, **pártoktól és kormánytól egyaránt.**

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a **Pesti Hirlap**nak. Határozottan szembeszáll mindazzal, ami e politikának útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé hogy a **Pesti Hirlap** munkatársai közt különböző pártállású kitűnő publicisták scrakoznak. **E függetlenségben rejlik a lap ereje**, melynél fogva megmondhatja az igazat minden irányban, a kormánynak és azt támogató többségnek ép úgy, mint az ellenzéknek.

A **Pesti Hirlap** vezércikkeit Pulszky Ferenc, ifj. Ábrányi Kornél, Horváth Gyula, Eötvös Károly, Török Kálmán, Schvarcz Gyula, Borostyáni Nándor és dr. Kenedi Géza írják.

Ugyanők dolgozataikkal gazdagítják a tárcarovatot is, melynek rendes munkatársai azonkivül: Mikszáth Kálmán (Scarron), Agai Adolf (Csicseri Bors), Bartók Lajos, Tolnai Lajos, Jakab Elek, Kürthy Emil, Reviczky

Gyula, Sebők Zsigmond, Szécsy Ferenc, Stiklay János, Saterenyi Hugó stb.

Mikszáth Kálmán, ki a „t. Hírlap” folyó-sójáról immár bejutott a hónapok közé, ország-híre és keleteltégre kapott képviselőházi karcolataiban humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit — párttekinet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok vezetői: **Antalik** Károly (országgyűlés és zene), **Luby** Sándor (nap hírek), **Sasvári** Armin (külpolitika), **Sch. ittel** József (segédszerkesztő) stb., mindent elkövetnek hogy az olvasó közönség igényeit a leglokozottabb mérvben kielégítsék.

A szerkesztőség élén, mint iránytadó és igazgató lapvezér, **Légrády** Károly laptulajdonos-főszerkesztő áll, kinek e téren negyedszázadon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a **Pesti Hirlap** a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyet mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a **Pesti Hirlap** közönségét, a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükséghez képest mindenhol (még az ország határain túl is), csak hogy közönségét első forrásból láthassa a megbízható értesítésekkel.

A **Pesti Hirlap** színházi és hirovata elvitáztatlanul leggazdagabb valamennyi lapokéi közt.

A külföldi irodalom érdekesebb termékeit — regényekben, tárcarajokban s beszé-lyekben — gondosan megválasztva mutatja be.

Nagy gondot fordít a **Pesti Hirlap** még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szívesen olvasott szerkesztői üzenetek közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétől kivéve) két teljes ívet — 16 oldal — fölvgott állapotban ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy **zenemellékletet** is kapnak a lap előfizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.

Mindezen kedvezmények dacára a **Pesti Hirlap** a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 krkal drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre . . . 14 trt — kr.
Fél évre . . . 7 „ — „
Negyed évre . . . 3 „ 50 „
Egy órá . . . 1 „ 20 „

Előfizetés — legcélszerűbben postautal-vánnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a **Pesti Hirlap** kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Összelvesszések kikerülése végett azonban csakis **PESTI Hirlap** irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „Pesti Hirlap”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvánított óhajra a **Pesti Hirlap** kiadóhivatala egy hétig ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

Kapható minden gyógyszerárban, ill. ártszertárban és főmunkáiban.

Brázay Kálmán

sós borszesze

FIGYELMEZTETÉSI!

Mivel sós borszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak van kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimre kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, védjegyként. A palackok és a dugók ólomkupjai czégfelirattal vannak öntve.

Brázay Kálmán

sós borszesze

Brázay Kálmán

sós borszesze

Kapható Brázay Kálmánnál Múzeum-körút saját házában és Szilágy-Somlyón: Ruszka Ignác, Telegdy Márton, Fábry József, Porjes Sámuel, Szilágy-Csehbén: Legyel M. Donogán Albert, Zsibón Fekete Ferenc.

Brázay Kálmán

sós borszesze

Nehogy a közönség gyenge utánzatok által félrevezethető legyen, figyelmeztetem, hogy palackzaim czégfelirattal vannak öntve és az itt látható védjeggyel ellátva.

Használati utasítás mellékeltek.

Hetenként zenemelléklet.